

textu zákona zahrnovati v sobě též poukaz na předmět vyvlastnění, o němž je blíže řeč v § 1, odst. 3 zákona (srov výše citovanou důvodovou zprávu vládního návrhu, str. 11, kde se doslova praví: »Pokud půjde speciálně o vyvlastnění podle § 1, odst. 2 písm. b), bude v uvedeném potvrzení konstatováno, že tu jde o podnik důležitý pro obranu státu, jehož vybudování je v zájmu obrany státu naléhavě nutné...«).

O tom, co má býti vyvlastněno, se zřejmě jedná teprve ve vlastním řízení vyvlastňovacím, které provádějí politické úřady podle § 3 zákona. V tomto stadiu má pak také expropriát možnost se svými námitkami brániti se proti vyvlastnění, ačci nemůže již nikdy dovozovati, že vyvlastnění není přípustné, neboť tato otázka je rozřešena potvrzením ministerstva národní obrany ve smyslu § 1, odst. 5 zákona. Náleží proto také úřadům politickým určití předmět vyvlastnění, jeho obsah i rozsah, nikoli ministerstvu národní obrany, takže situace není tu jiná nežli při jiných expropriacích, na př. při expropriaci podle zákona č. 30/1878 ř. z. (srov. § 11 až 21 tohoto zákona). Na tomto úsudku nemůže nic měniti ani nadpis § 1 zák. č. 63/1935, který zní »předmět a rozsah vyvlastnění«, neboť podle obsahu tohoto paragrafu jde daleko spíše o určení toho, kdy je vyvlastnění přípustné a kterých práv (vlastnického, služebnosti a pod.) lze vyvlastněním dosáhnouti, resp. ke kterým objektům in abstracto, totiž k nemovitostem, vodám soukromým a veřejným, lze těchto práv nabýti.

Může se tedy ministerstvo národní obrany ve svém rozhodnutí pouze omeziti na to, aby potvrdilo, že vyvlastnění, jež bude žadatel o potvrzení navrhovati, má býti provedeno k účelům obrany státu ve smyslu § 1, odst. 2, písm. b) zákona, neboť jen k potvrzení tohoto obsahu bylo kompetentní. Označilo-li však ve svém potvrzení také nemovitosti, jež mají býti vyvlastněny, překročilo svou kompetenci zákonem mu danou, neboť k tomu jsou povolány politické úřady v řízení podle § 3 zákona.

Nález ze dne 8. června 1938 č. 4823/35-7.

O odvolání z trestního nálezu místního výboru v Brně-Židenicích, vydaného u výkonu trestní pravomoci obecní, rozhoduje podle § 91 městského statutu brněnského č. 56/1905 z. z. mor. zemský úřad v Brně.

Obec Židenice, v jejímž obvodu byl spáchán trestný čin, pro který byl stěžovatel odsouzen, náleží k oněm obcím, které byly zákonem ze dne 16. dubna 1919 č. 213 Sb. z. a n. sloučeny se zemským hlavním městem Brnem a pro které zákon ze dne 14. dubna 1920 č. 278 Sb. z. a n. ve svém § 1 stanovil, že příkázané obecní záležitosti spadající do samostatného nebo přeneseného oboru působnosti mohou spravovati místní výbory. Paragraf 6 posléze uvedeného zákona pak určuje, že bližší předpisy o působnosti místních výborů... přísluší stanoviti městskému zastupitelstvu za schválení vlády.

Na těchto předpisech usneslo se také městské zastupitelstvo brněnské ve schůzi ze dne 1. října 1920 a předpisy ty byly schváleny usnesením vlády ze dne 17. prosince 1920.

Uvedené předpisy stanoví ohledně působnosti místních výborů mimo jiné v § 3 bodu 3 lit. ch), že místním výborům přísluší vykonávat trestní pravomoc v oboru policie místní, kteroužto pravomoc vykonávají v senátech tříčlenných za řízení předsedy neb jeho náměstka. Tímto ustanovením byla tudíž na základě všeobecného zmocnění zákona místním výborům přikázána působnost a pravomoc, kterou jinak podle ustanovení brněnského obecního statutu ze dne 3. května 1905 č. 56 zem. zák. mor., jehož platnost byla § 1 zákona č. 213/1919 Sb. rozšířena na obce sloučené s městem Brnem, vykonává městská rada (§ 84 měst. statutu). Pověřením místních výborů funkcí vykonavatele trestní pravomoci obecní na území bývalých samostatných a nyní sloučených obcí nebylo ovšem a nemohlo býti nikterak dotčeno ustanovení § 38, odst. 4 brněnského statutu o tom, že trestní pravomoc vykonává obec také v oněch záležitostech, které jinak spadají do samostatného oboru působnosti, v přeneseném oboru působnosti. Z toho plyne, že místní výbor v Židenicích, vydává trestní nález, jednal v přeneseném oboru působnosti, tudíž v oné stejné funkci, kterou jinak podle ustanovení § 84 ve spojení s § 38, odst. 4 měst. statutu brněnského vykonává městská rada. Sluší proto na místní výbor při výkonu zmíněné jeho funkce pozírat jako na orgán městské radě koordinovaný, na nějž, pokud jde o jeho postavení v instančním pořadí správním a o kontrolu jeho rozhodnutí, dlužno vztáhnouti všechny ony předpisy, které v té příčině platí ohledně městské rady. Poněvadž pak podle § 91 měst. statutu brněnského v záležitostech přeneseného oboru působnosti obce jde o instanční postup proti rozhodnutím městské rady přímo k místodržitelství (zemskému úřadu), byl i v daném případě k rozhodnutí o odvolání stěžovatelově z trestního nálezu místního výboru v Židenicích jedině příslušný zemský úřad v Brně.

Nález ze dne 1. července 1938 č. 6783/35-7.

Literární zprávy

Recueil de documents en matière pénale et pénitentiaire. Bulletin de la Commission internationale pénale et pénitentiaire. Berne, Stämpfli & Cie, vol. VII, livraisons 2—4.

Vedle zpráv o trestním zákonodárství z Německa, Belgie, Dánska, Estonska, Řecka a Švédska zaslouží si především pozornosti program jednání XII. Mezinárodního sjezdu pro trestní právo a vězeňství, který bude konán v Římě r. 1940. V. S.